

תָּא חָזִי, כָּל אֵינוֹן נְשֵׁי עֲלָמָא, בְּאַתְרֵיהּוּ קַיִימֵי
 וְאַתְדָּנּוּ, וְעַל דָּא הָהוּא אַתְר מַמְשׁ דְּאֵינְהוּ קַיִימֵי,

כִּי הָיָה אֶתְדָּנּוּ בֵּא וְרָאָה שְׂכָל אוֹתָם הַנְּשִׁים שֶׁבְעוֹלָם הֵם עוֹמְדוֹת וּמוֹשְׂרֹשׁוֹת בְּמַלְכוּת
 וּלְכֹן בְּמִקּוֹם הַזֶּה הֵם נִידוֹנוֹת מֵאַחַר שֶׁבְאוֹתוֹ מִקּוֹם שֶׁהֵם עוֹמְדוֹת וּמוֹשְׂרֹשׁוֹת בֵּה הֵם נִידוֹנוֹת.

וּכְפֹאֵה חוֹלְקֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְרֵי
 בְּהוּ, וּבְעֵי לְדַכְפְּאָה לְהוּ אֲשֵׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְבִּי"ה רוֹצֵה בָּהֶם וּלְכֹן

הוא רוצה שהם יהיו טהורים מכל פגם.

נשות ישראל כמו הגפן והתור שלא מקבלים אלא את בן זוגן

רַבִּי חֲזַקְיָה פֶּתַח לְבַאר אֵת מִשְׁכַּב, (תהלים קכח) אֲשֶׁתְּךָ כְּגֶפֶן

פְּרִיָּה וְגו' וְאָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, מַה גֶּפֶן לָא מְקַבֵּל עֲלֶיהָ

אֶלָּא מִדִּידֶיהָ, כִּד אֶתְתָּא דְיִשְׂרָאֵל, קַיִימָא בְּהֵאֵי

גְּוִוְנָא, דְּלָא מְקַבֵּלָא עֲלָהּ אֶלָּא הָהוּא בַר זִוְגָהּ וּמַה גֶּפֶן שְׁהוּא

לא מקבל עליו הרכבה של אילן אחר אלא רק ממינו, כדוגמת כך עומדות נשותיהם של

ישראל שהן לא מקבלות עליהן אלא רק את בן זוגן. כְּשִׁפְנִינָא (נ"א כְּתוּרָא) דָּא,

דְּלָא מְקַבֵּלָא אֶלָּא הָהוּא בַר זִוְגָהּ וּכְן הֵם כְּמוֹ הַתּוֹר הַזֶּה שְׁהוּא לָא

אור הרשב"י

הירך תחלה ואחר כך הבטן ושאר כל הגוף לא
 פלט.

עצמה לעבירה המקום ניולה היא גלתה את
 עצמה לעבירה המקום גלה עליה בירך התחילה
 בעבירה תחלה ואחר כך הבטן לפיכך תלקה

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

ומקבל עליו אלא את בן זוגו [ק99]. **וְעַל דָּא כְּנִפְנָן פּוּרְיָה בְּיַרְכְּתֵי**

בֵּיתֶךָ. מָהוּ פּוּרְיָה ועל כך נאמר עליה 'כגפן פוריה בירכתי ביתך' ומהו הפירוש

'פוריה'. **כְּמָה דְאֵת אָמַר** (דברים כט) **פּוּרָה רֵאשׁ. פּוּרְיָה:**

פּוּרְחַת, דְּאִפִּיקַת עֲנָפִים לְכָל סִטְרָא אלא הוא כמש"כ 'פורה ראש'

וכן פה 'פוריה' פירושו: פורחת, כי היא כגפן המוציאה ענפים לכל צד, וכך היא מוציאה בנים

האחוזים בכל צד מהו"ק והם לבנים בלובן החסד של המלכות. **וְאֵן** ואיפה הוא מקומה.

בְּיַרְכְּתֵי בֵּיתֶךָ, וְלֹא לְבַר בְּשׂוּקָא, בְּגִין דְּלֹא תִיתִי

לְשִׁקְרָא בְּבְרִית עֲלָאָה אלא הוא 'בירכתי ביתך' כי אז היא תהיה בסוד 'כל

כבודה בת מלך פנימה' והיא לא תצא לבחוץ אל השוק בכדי שהיא לא תבוא לשקר בברית

העליונה של המלכות שבה היא אחוזה.

האשה אחוזה בסוד המלכות

וּשְׁלֹמָה אָמַר, (משלי ב) **הָעוֹזֶבֶת אֲלוֹף נְעוּרֶיהָ וְאֵת בְּרִית**

אֱלֹהֶיהָ שָׁכַחָה. מֵאֵן בְּרִית אֱלֹהֶיהָ וכן שלמה המלך

אמר 'העוזבת אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה' ומי זאת הבחינה של 'ברית אלהיה'.

הֵהוּא אֶתֶר דְּאֶקְרִי בְּרִית. וְהִיא אֶתְקַשְׂרָא בֵּיהּ, בְּגִין

אור הרשב"י

וכדאיתא בשיר השירים רבה פרשה א' מה

יונה זו משעה שמכרת בן זוגה עוד אינה ממירה

אותו באחר, כך ישראל משעה שהכירו

להקב"ה לא המירוהו באחר.

[ק99] וכידוע בעולם שהם נולדים זכר ונקבה

והם לא נפרדים לעולם ואפילו אם האחד מת

אין השני לוקח בן זוג אחר אלא הוא נשאר

לבד.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כַּךְ בִּירְכָתִי בֵיתְךָ אלא הוא אותו המקום של המלכות הנקרא ברית שבה היא אחוזה וקשורה, ומשום כך כתוב בה 'בירכתי ביתך' שהוא סוד המלכות שבה היא אחוזה.

אשה המגלה שערות ראשה גורמת עניות לביתה ושבניה לא יהיו חשובים ורוח הטומאה שורה בביתה

**אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, תוֹנָבָא לִיתִי עַל הַהוּא בַר נָשׁ,
דְּשָׁבַק לְאַנְתְּתִיָּה דְתַתְּחִזִּי מְשַׁעְרָא דְרִישָׁה לְבַר**

אמר רבי חזקיה טירוף דעת יבוא על אותו אדם שמניח לאשתו שִׁירָאָה משערות ראשה החוצה. וְדָא הוּא חָד מְאִינּוּן צְנִיעוּתָא דְבֵיתָהּ כִּי זְהוּ דַבְרַא אַחַד

מאותם הדברים שהאשה צריכה לנהוג בהם צניעות בביתה ולא רק בשוק. וְאַתְתָּא דְאַפִּיקַת מְשַׁעְרָא דְרִישָׁה לְבַר, לְאַתְתְּקַנָּא פִּיהָ, גָּרִים

מִסְפְּנוּתָא לְבֵיתָא. וְגָרִים לְבִנְהָא דְלֹא יַתְחַשְׁבוּן בְּדָרָא. וְגָרִים מְלָה אַחְרָא דְשָׂרִיא בְּבֵיתָא ואשה שמוציאה

משערות ראשה בכוונה בכדי להתייפות בהן ולהתקשט בהן אז היא גורמת עניות לביתה, וכן היא גורמת שלא יהיה בניה חשובים בדור, וכן היא גורמת שהדבר האחר של רוח

הטומאה ישרה בביתה. מֵאֵן גָּרִים דָּא וּמִי גוּרַם אַתְּ כֹּל הַדְּבַר הַזֶּה. הַהוּא שְׁעָרָא דְאַתְתְּחִזִּי מְרִישָׁה לְבַר אלא הוא אותו שער שהיא הוציאה

מראשה החוצה [קפג]. וְמָה בְּבֵיתָא הָאִי, כֹּל שְׁפִין בְּשׁוּקָא, וְכָל

אור הרשב"י

[קפג] ובענין זה איתא בתשובות והנהגות כרך ב' סימן תרצב וז"ל: הן אמת שבזמן האחרון היו

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שֶׁכֶן חֲצִיפוֹתָא אַחֲרָא. וּבְגִין כֶּף אִשְׁתֵּךְ פְּנִינָן פּוֹרְיָה

אור הרשב"י

דאפיקא שערא דרישא לבר לאתתקנא ביה גרים מסכינותא לביתא, וגרים לבנא דלא יתחשבון בדרא, וגרים מילא אחרא דשריא בביתא, מאן גרים דא, ההוא שערא דאתחזיו מרישה לבר, ומה בביתה האי כל שכן בשוקא וכו'. פוק חזי כמה פגימו גרים ההיא שערא דאתתא, גרים לעילא גרים לתתא, גרים מלה אחרא בביתא, גרים דיסתלק חשיבותא מבנהא, רחמנא לישזבון מחציפו דילהון, ע"ש. ובהגהות "לב העברי" לצוואת ה"חתם סופר" זצ"ל מביא עוד שהגה"ק בעל ח"ס זצ"ל דרש ברבים, שהוא ערב ומבטיח שאשה עם שערות מגולות לא יצא ממנה זרע הגון כיון שכך מפורש בזה"ק, וכנראה התכוין לבנים חשובים הראויים להיות גדולי ישראל כמ"ש. ואנו כבר הבאנו שאפילו במקצת שערות היוצאות בחוץ אסור מן הדין, ומסתברא שאסור מן התורה וכמו שנבאר עוד להלן בעוה"ש"ת, ודין הפוסקים היה רק בשערות שיצאו חוץ לצמתן לבד, וגם בזה החליטו שאסור עכ"פ ממנהג ישראל וז"ב.

ודברי הוזה"ק נפלאים מאד, ותסמרנה שערות ראש כל אדם בקראו חומר האיסור וחציפות העוברים על זה, והגאון הספרדי הקדוש רבי אברהם פלאני זצ"ל (המובא בספר "תוכחת חיים" עה"ת לבנו מהר"ח פלאני) מאריך בחומר האיסור ועונשו, ומפרש דהאיסור הוא אפילו בשערה בחוץ, ותרד אחרי מיתתה לשבע מדורי גיהנם, ורמו מצא, "שער באשה

בהאשכנזים ברוסיה ליטא פולין וגאליציה מקומות שפרצו בזה הגדר, והרבה נשים יצאו בעו"ה במטפחת המכסה רק מקצת שערות אבל הראש היה מגולה, ומי יודע כמה רעות סבלנו בעוון זה, מ"מ האמת שמעולם לא דימו חכמי ישראל ח"ו להתיר, רק אור התורה ככה והולך, ואין כל איש שורר אפילו בביתו, והותרה בזה הרצועה, אבל אף רב או חכם לא חשב להתיר מעיקר הדין ח"ו, רק התאוננו שאין בידם מה לעשות ולפעול, וכן אצל הספרדים בהרבה מקומות במרוקו מצרים בכל וכו' הנוער התקלקלו, ולכן הנוער התחילו לכסות במטפחת למחצה לשליש ולרביע וכדומה, אבל עיקר ההלכה לא נשתנה, שתורתנו הקדושה נצחית, ולא תשתנה במנהגי הדורות, ולבסוף כולם יכירו האמת ויחזרו לצור מחצבתם. ודו"ק היטב כי זהו כלל גדול שאין להביא ראייה ממנהג אלא כשהונהג ע"פ גדולי הדור ובהסכמתם, ולא כבזמן האחרון שיסודה במדת מה בהפקירות, עד שאם נבדוק נמצא מקומות שנתפשט המנהג לגלות השערות לגמרי ח"ו, ואין צורך להאריך בכ"ז כי הדברים פשוטים וברורים.

והעיקר שבזה"ק פרשת נשא (מובא ברמז במ"א סימן ע"ה) יסוד נאמן לאסור מן הדין כל גילוי שער, ולכן המ"א שם מחמיר גם בשערות שיצאו חוץ לצמתן וז"ל: "אמר ר' חזקיה תונבא (קללה) ליתי על ההוא בר נש דשביק לאנתתיה דתתחזי משערה דרישה לבר וכו', ואתתא